

[Ellemann-Jensen]

der. Det gjorde vi, da vi tilsluttede os FN efter Anden Verdenskrig. Vi har forpligtet os til at give FN støtte til at håndhæve FN-pagten, også når det indebærer anvendelse af militær magt. Og som medlem af NATO har vi også påtaget os forpligtelse til at deltage i forsvaret af friheden og demokratiet. NATO har stillet sig til rådighed for FN, når det gælder gennemførelse af militære operationer. Det blev fastslået sidste år, da NATO's medlemslande enstemmigt tilsluttede sig NATO's nye strategi, og derfor har NATO's medlemslande, herunder Danmark, en klar forpligtelse til at deltage aktivt, når det bliver nødvendigt også uden for NATO-landenes eget geografiske område.

Regeringen vælger i sit forslag – forsigtigt – at inddrage grundlovens § 19, stk. 2, om Folketingets samtykke til anvendelse af militære magtmidler mod en fremmed stat, og det volder ikke Venstre nogen problemer. Men der kan være god grund til at understrege, at allerede Danmarks medlemskab af FN og NATO naturligvis gør det muligt for regeringen at deltage i den fælles indsats, som bygger på FN-pagten. Det er noget, som også har betydning for den diskussion, der bliver ført om frivillighed eller ikkefrivillighed. For alt det ved man naturligvis, når man har valgt at gøre tjeneste i det danske forsvar. Man kan ikke gøre tjeneste dér uden at have gjort sig klart, hvilke internationale opgaver Danmark har påtaget sig, dengang vi meldte os ind i FN og NATO, og uden at være rede til at leve op til den tjenestepligt, der ligger heri. Derfor havde Venstre gerne set, at regeringen gjorde dette klart for forsvarets stampersonel og officerer i det fremsatte forslag. Det skylder man hensynet til sikkerheden for det personel, som skal deltage, og det er jo i virkeligheden også en urimelig byrde at lægge på de mennesker, som skal af sted, og på deres familier. Det er urimeligt, at der arbejdes med et frivillighedsbegreb, som gør det muligt at melde fra, uden at det får konsekvenser for de pågældendes fortsatte virke i forsvaret. Det er urimeligt at stille mennesker over for det valg; det er at skubbe det ansvar, som vi, der sidder i denne sal, skal påtage os, fra sig.

Venstre var ikke enig i det frivillighedsbegreb, som blev indført, da Danmark sendte de første soldater til Bosnien, hvor vi skulle være med til at oprette FN-hovedkvarteret i Kisel-

jak, og nu, hvor Danmark forbereder deltagelsen i den fællesnordiske indsats i Tuzla, burde der være skabt rene linier. Vi mener, det må være i alles interesse at få gjort klart, at det er en tjenestepligt at deltage i udførelsen af de opgaver, som Danmark internationalt er forpligtet til at gennemføre, og det er jo en problemstilling, der må arbejdes videre med i forbindelse med opstillingen af den internationale brigade.

Endelig fremgår det af regeringens forslag, at finansieringen af den danske indsats sker ved, at man udvider forsvarets bevilling til operationer i FN-, CSCE- og NATO-regi. Venstre kan tilslutte sig, at der således ikke sker en udhuling af forsvaret, og vi forudsætter, at det fortsat vil være sådan i forbindelse med vores indsats i det tidligere Jugoslavien.

Gert Petersen (SF):

Borgerkrigen i Bosnien-Hercegovina er dybt tragisk, umenneskelig og forfærdelig for de implicerede parter. Nu har jeg hørt en stribe taler, hvor man har indtryk af, at det kun er muslimerne, det går ud over, men jeg vil godt benytte lejligheden til at understrege, at det faktisk er alle.

Vi har lige oplevet her i Danmark, at 30 serbiske flygtninge har måttet flytte fra en bestemt flygtningelejr, fordi de følte sig chikaneret af muslimer. Hvordan kan det gå til, at der også er serbiske flygtninge? Er det ikke serberne, der undertrykker alle de andre, jager alle de andre ud? Hvordan kan det være, der også er serbiske flygtninge? Men det er der rent faktisk, der er 600.000 flygtninge i Serbien og Montenegro plus et betydeligt antal i udlandet. Alle rammes af det her.

Vi fik i dag en melding i forbindelse med situationen lige nu i spørgsmålet om genoptagelse af fredsforhandlingerne. Det kroatiske forsvarsråd i Bosnien-Hercegovina siger, at det ikke er sikkert, de vil vende tilbage til forhandlingerne, medmindre de internationale hjælpeorganisationer også yder humanitær bistand til sårede og syge kroater i Bosnien. Man har selvfølgelig siddet og set fjernsynets udsendelser om disse transporter ud af Sarajevo, og så har man spurgt sig selv: Vi har også en forfærdelig masse sårede og syge på vore hospitaler, hvorfor gør man ikke noget for dem? Jeg synes altså, det er et meget ensidigt billede; det hol-